

16. TEMETÉSI ALAPIGÉK

ÁLTALÁNOS

Józs 23,14: Én most már elmegyek azon az úton, amelyen minden földi ember elmegy. Ismerjétek el teljes szívetekkel és teljes lelketekkel, hogy nem vészett el egyetlen szó sem azokból az ígéretekéből, amelyeket megígért nektek Istenetek, az ÚR. Mind beteljesedett rajtatok, nem vészett el abból egy szó sem.

Zsolt 31,6: Kezedre bízom lelkemet, te váltasz meg engem, Uram, igaz Isten!

Zsolt 31,16: Kezedben van sorsom.

Zsolt 42,12: Miért csüggedsz el, lelkem, miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok neki, szabadító Istenemnek!

Zsolt 56,14: Megmentettél engem a haláltól, lábamat az elbukástól, hogy járhassak Isten színe előtt az élet világosságában.

Zsolt 62,2: Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok segítséget.

Zsolt 68,21: Isten a mi szabadító Istenünk, az Úr, a mi Urunk kihoz a halálból is.

Zsolt 103,3.4: Az Úr megbocsátja minden bűnöd, meggyógyítja minden betegségedet, megváltja életedet a sírtól, szeretettel és irgalommal koronáz meg.

Zsolt 116,8.9: Megmentettél engem a haláltól, szememet a könnyhullatástól, lábamat az elbukástól, az Úr színe előtt járhatok az élők földjén.

Ézs 41,10: Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok

Istened!

Ézs 54,10: A hegyek megszűnhetnek, a halmok meginoghatnak, de hozzád való hűségem nem szűnik meg, és békességem szövetsége nem inog meg – mondja könyörülő Urad.

Ézs 60,19: Nem a nap lesz többé napvilágod, és nem a hold fénye világít neked, hanem az Úr lesz örök világosságod, és Istened lesz ékességed.

Jer 31,3: Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen.

Dán 12,2.3: Azok közül, akik alusznak a föld porában, sokan felébrednek majd: némelyek örök életre, némelyek gyalázatra és örök utálatra. Az okosok fényleni fognak, mint a fénylő égbolt, és akik sokakat igazságra vezettek, mint a csillagok, mindörökké.

Mt 7,13.14: Menjetek be a szoros kapun! Mert (tágas az a kapu, és széles az az út, amely a kárhozatba visz, és sokan vannak, akik azon járnak.) Mert szoros az a kapu, és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik azt megtalálják.

Mt 11,28.29: Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagyok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek.

Mt 22,32: Isten nem a holtak Istene, hanem az élőké.

Lk 7,11–13(14–15): *Jézus ezután elment egy Nain nevű városba, és vele mentek tanítványai nagy sokasággal együtt. Amikor közeledett a város kapujához, íme, halottat hoztak kifelé, egy özvegyasszony egyetlen fiát, és a városból nagy sokaság követte. Amikor az Úr meglátta az asszonyt, megszánta, és így szólt hozzá: „Ne sírj!” (Azután odalépett, és megérintette a koporsót. Akik vitték, megálltak, ő pedig így szólt: „Ifjú, neked mondom, kelj fel!” Erre felült a halott, és elkezdett beszélni; Jézus pedig átadta az anyjának.)*

Lk 20,37.38: *Jézus így felelt a szadduceusoknak: „Arra pedig, hogy a halottak feltámadnak, már Mózes is rámutatott a csipkebokornál, amikor az Urat Ábrahám Istenének, Izsák Istenének és Jákób*

Istenének mondta. Az Isten pedig nem a holtak Istene, hanem az élőké. Mert az ő számára mindenki él."

Lk 23,42.43: A másik lator Jézushoz fordult és ezt mondta: „Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz királyságodba.” Erre ő így felelt neki: „Bizony, mondom néked, ma velem leszel a paradicsomban.”

Lk 23,46: Ekkor Jézus hangosan felkiáltott: „Atyám, a te kezébe teszem le az én lelkemet!” - és ezt mondva meghalt.

Jn 3,16: Jézus akkor ezt mondta: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

Jn 3,36: Jézus akkor ezt mondta: „Aki hisz a Fiában, annak örök élete van.”

Jn 11,21–26: Márta ekkor így szólt Jézushoz: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. De most is tudom, hogy amit csak kérsz az Istentől, megadja neked az Isten.” Jézus ezt mondta neki: „Feltámad a testvéred!” Márta így válaszolt: „Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon.” Jézus ekkor ezt mondta neki: „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha.

Jn 11,26: Jézus ekkor ezt mondta: "Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha.

Jn 11,32.40 (41–45): Mária pedig, amint odaért, ahol Jézus volt, meglátta őt, leborult a lába elé, és így szólt hozzá: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.” Jézus azonban ezt mondta neki: "Nem mondtam-e neked, hogy ha hiszel, meglátod az Isten dicsőségét?" (Elvették tehát a követ, Jézus pedig felemelte a tekintetét, és ezt mondta: „Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál. Én tudtam, hogy mindig meghallgatsz, csak a körülálló sokaság miatt mondtam, hogy elhiggyék, hogy te küldtél engem.” Miután ezt mondta, hangosan kiáltott: „Lázár, jöjj ki!” És kijött a halott, lábán és kezén pólyákkal körülkötve, arcát kendő takarta. Jézus szólt nekik: „Oldjátok fel, és hagyjátok elmenni!” Ekkor sokan hittek benne azok

közül a zsidók közül, akik elmentek Máriához és látták, amit Jézus tett.)

Jn 14,19: Jézus akkor ezt mondta: „Még egy kis idő, és a világ többé nem lát engem, de ti megláttok, mert én élek, és ti is élni fogtok.”

Jn 17,24: Jézus akkor ezt mondta: „Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, azok is legyenek velem, ahol én vagyok, hogy lássák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál, mert szerettél engem már a világ kezdete előtt.”

ApCsel 4,8.12: Ekkor Péter megtelve Szentlélekkel, így szólt hozzájuk: „Vegyétek tudomásul valamennyien: nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk, csak a názáreti Jézus Krisztus neve.”

ApCsel 17,31: Pál akkor így szólt: „Isten most azt hirdeti az embereknek, hogy mindenki mindenütt térjen meg. Azért rendelt egy napot, amelyen igazságos ítéletet mond majd az egész földkerekség fölött egy férfi által, akit erre kiválasztott, akiről bizonysgot adott mindenki előtt az által, hogy feltámasztotta a halálból.”

Róm 8,1: Nincs most már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak.

Róm 8,28: Tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál.

Róm 8,31.32: Mit mondjunk tehát erre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk? Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ajándékozna nekünk vele együtt mindent?

Róm 8,38-39: Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.

Róm 10,11: Az Írás is így szól: Aki hisz őbenne, nem szégyenül meg.

Róm 10,13: Meg van írva: „Aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül.”

Róm 14,7-9: Közülünk senki sem él önmagának, és senki sem hal meg önmagának; mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak

halunk meg. Tehát akár élünk, akár meghalunk, az Úréi vagyunk. Mert Krisztus azért halt meg, és azért kelt életre, hogy mind a holtakon, mind az élőkön uralkodjék.

1Kor 15,20: Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengeje. (Mert ember által van a halál, ember által van a halottak feltámadása is. Mert ahogyan Ádámban mindnyájan meghalnak, úgy a Krisztusban is mindnyájan életre kelnek.)

2Kor 5,10: Mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk a Krisztus ítélőszéke elé, hogy mindenki megkapja, amit megérdemel, aszerint, amit e testben cselekedett: akár jót, akár gonoszt.

Fil 1,21: Nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség!

Kol 3,3,4: A ti életek el van rejtve Krisztussal együtt az Istenben. Amikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor vele együtt ti is megjelentek dicsőségben.

1Thessz 4,14: Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhossa Jézus által, vele együtt.

1Thessz 5,9–11: Az Isten nem haragra rendelt minket, hanem hogy elnyerjük az üdvösséget a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki meghalt értünk, hogy akár ébren vagyunk, akár alszunk, vele együtt éljünk. Vigasztaljátok tehát egymást, és építse egyik a másikat, ahogyan teszitek is.

1Tim 1,15: Igaz az a beszéd, és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött el a világba, hogy a bűnösöket üdvözítse.

2Tim 1,10: Krisztus Jézus megtörte a halál erejét, és az evangélium által világosságra hozta az elmúlhatatlan életet.

2Tim 1,12: Tudom, kiben hiszek, és meg vagyok győződve, hogy neki van hatalma arra, hogy a rám bízott kincset megőrizze arra a napra.

2Tim 2,11.(12)13: Igaz beszéd ez: ha vele együtt haltunk meg, vele együtt fogunk élni is. (Ha tűrünk, vele együtt fogunk uralkodni is.) Ha megtagadjuk, ő is megtagad minket. Ha hűtlenek vagyunk, ő hű marad, mert ő magát meg nem tagadhatja.

2Tim 4,7,8: Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a

hitet megtartottam, végezetre eltétem nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon: de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.

Tit 2,11: Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.

Zsid 4,9–11: A szombati nyugalom még ezután vár az Isten népére. Aki ugyanis bement az Isten nyugalmába, maga is megnyugodott a munkáitól, mint Isten is a magáétól. Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugalomba.

Zsid 13,14: Nincs itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük.

Jak 1,12: Boldog ember az, aki a kísértés idején kitart, mert miután kiállta a próbát, elnyeri az élet koronáját, amelyet az Úr megígért az ő szeretőknek.

1Pt 1,13: Teljes bizonyossággal reménykedjetez abban a kegyelemben, amelyet Jézus Krisztus megjelenésekor kaptok.

1Pt 1,18.19: Tudván, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életmódotoktól, hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérén.

1Pt 1,24.25: „Minden test olyan, mint a fű, és minden dicsősége, mint a mező virága: megszárad a fű, és virága elhull, de az Úr beszéde megmarad örökké.” Ez pedig az a beszéd, amelyet hirdettetek nektek.

1Jn 2,17: A világ pedig elmúlik, és annak kívánsága is; de aki Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.

1Jn 2,25: Az az ígélet, amelyet ő maga ígért nekünk, az örök élet.

1Jn 3,2: Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlóvá leszünk hozzá, és olyannak fogjuk őt látni, amilyen valójában.

1Jn 5,11: Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van.

Jel 3,5: Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, és annak a nevét nem

törlöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevéből az én Atyám előtt és angyalai előtt.

Jel 3,11: Ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél van a Dávid kulcsa, és amit kinyit, senki nem zárja be, és amit bezár, senki nem nyitja ki: „Eljövök hamar: tartsd meg, amid van, hogy senki el ne vegye koronádat.”

Jel 14,13: És hallottam egy hangot az égből, amely ezt mondta: „Írd meg: Boldogok a halottak, akik az Úrban hálnak meg, mostantól fogva. Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik őket.”

IDŐS EMBER

Zsolt 73,24: Tanácsoddal vezetsz engem, és végül dicsőségbe fogadsz.

Zsolt 91,16: Megelégittem hosszú élettel, gyönyörködhet szabadításomban.

Lk 2,29: Mostan bocsátod el, Uram, szolgálodat beszéded szerint békességgel, mert meglátták szemeim üdvösségedet, amelyet elkészítettél minden nép szeme láttára, hogy megjelenjék világosságul a pogányoknak, és dicsőségül népednek.

ÉDESAPA, ÉDESANYA

Zsolt 9,11: Benned bíznak, akik ismerik nevedet, nem hagyod el, Uram, azokat, akik hozzád folyamodnak.

Zsolt 27,10: Ha apám, anyám elhagyna is, az Úr magához fogad engem.

Zsolt 50,15: Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem.

Zsolt 103,13: Amilyen irgalmas az apa fiaihoz, olyan irgalmas az Úr az istenfélőkhöz.

Ézs 41,13: Én, az Úr, a te Istened, erősen fogom jobb kezedet, és ezt mondom neked: Ne félj, én megsegítlek!

JerSir 3,31.32.33: Nem vet el örökre az Úr. Ha megszorít is, irgalmaz, mert nagyon szeret. Mert nem szíve szerint alázza és szomorítja meg az embereket.

1Kor 10,13: Isten hűséges, és nem hagy titeket erőtökön felül kísértetni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy elbírátok azt viselni.

1Pt 5,7: Minden gondotokat öreá vessétek, mert neki gondja van reátok.

HOSSZÚ SZENVEDÉS

Zsolt 116,3–5: Körülfontak a halál kötelei, a sírtól való rettegés fogott el engem, nyomorúságban és bánatban vagyok. De az Úr nevét hívom segítségül: Ó, Uram, mentsd meg életemet! Kegyelmes és igazságos az Úr, irgalmas a mi Istenünk.

Mt 26,39: Jézus egy kissé tovább ment, arca borult, és így imádkozott: „Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár; mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te.”

Róm 12,12: A reménységben örvendezzetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádkozásban állhatatosak.

2Kor 12,9: Az Úr ezt mondta nekem: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.”

Zsid 10,35.36: Ne veszítsétek el bizodalmatokat, amelynek nagy jutalma van. Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedjétek, és így beteljesüljön rajtatok az ígélet.

Zsid 12,5.6: Ne vesd meg az Úr fenyítését, és ne csüggedj el, ha megfedd téged, mert akit szeret az Úr, azt megfenyíti, és megostoroz mindenkit, akit fiává fogad.

Zsid 12,11: Pillanatnyilag ugyan semmiféle fenyítés nem látszik örvendetesnek, hanem keservesnek, később azonban az igazság békességes gyümölcsét hozza azoknak, akik megedződtek általa.

Jak 5,11: Íme, boldogoknak mondjuk azokat, akik túrni tudtak a szenvedésekben. Jób állhatatosságáról hallottatok, és láttátok, hogyan intézte sorsát az Úr; mert igen irgalmas és könyörületes az Úr.

1Pt 4,19: Akik Isten akaratából szenvednek, azok is – jót cselekedve – ajánlják lelküket a hű Teremtőnek.

Jel 2,10: Jézus mondja: „Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.”

HIRTELEN HALÁL

Jób 5,18: Ő megsebez, de be is kötöz, összezúz, de keze meg is gyógyít.

Zsolt 39,8: Így hát mit várhatok, Uram? Egyedül benned reménykedem!

Zsolt 103,15–17: Az ember napjai olyanok, mint a fű, úgy virágzik, mint a mező virága. Ha végigsöpör rajta a szél, vége van, még a helyét sem lehet felismerni. De az Úr szeretete mindörökké az istenfélőkkel van.

Zsolt 145,8: Kegyelmes és irgalmas az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy.

Zsolt 145,9: Jó az Úr mindenkire, irgalmas minden teremtményéhez.

Ézs 38,17: Bizony, javamra vált a nagy keserűség. Hiszen megmentettél az enyészet vermétől, és hátad mögé dobtad minden vétkeimet.

Ézs 45,15: Bizony, te elrejtőzködő Isten vagy!

Ézs 55,8.(9): Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim – így szól az Úr. (Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak az én utaim a ti utaitoknál, és az én gondolataim a ti gondolataitoknál.)

Hós 6,1: Jöjjetek, térjünk meg az Úrhoz, mert ő megsebez, de meg is gyógyít, megver, de be is kötöz bennünket.

Mt 6,13: Ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól.

Mk 5,35–36: Még beszélt Jézus, amikor a zsinagógai előljáró házától érkezők ezt mondták: „Leányod meghalt. Miért fárasztod még a

Mestert?” Jézus is meghallotta, amit mondtak, és így szólt a zsinagógai előjáróhoz: „Ne félj, csak higgy!”

Mk 14,38: Jézus akkor így szólt tanítványaihoz: „Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne esetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtlen.”

Jn 13,7: Jézus így válaszolt Simon Péternek: „Amit én teszek, most még nem érted, de később majd megérted.”

IKor 13,12: Most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert az Isten.

IJn 2,1: Ezt azért írom nektek, hogy ne vétkezzetek; ha pedig vétkezik valaki, van pártfogónk az Atyánál: az igaz Jézus Krisztus, mert ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért.

GYERMEK

Jób 1,20.21.(22): Jób felállt, azután a földre esve leborult és így szólt: „Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úr neve. (Még ebben a helyzetben sem vétkezett Jób, és nem követett el megbotránkoztató dolgot Isten ellen.)

Jób 2,10: Jób azt mondta a feleségének: „Ha a jót elfogadtuk Istentől, a rosszat is el kell fogadnunk.”

Jer 29,11: Én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.

Mt 6,10: Legyen meg a te akaratod!

Mt 18,14: Jézus mondja: „A ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy elveszen egy is e kicsinyek közül.”

Mk 10,14: Jézus akkor ezt mondta: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa.”

Jn 6,39: Jézus akkor ezt mondta: „Az én Atyámnak, aki elküldött

engem, az az akarata, hogy abból, amit nekem adott, semmit se veszítsek el, hanem feltámasszam az utolsó napon.”

1Pt 5,6: Alázzátok meg magatokat Isten hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején.